TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2015. gada 29. oktobrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopienas muitas kodekss — Regula (EEK) Nr. 2913/92 — 203. un 204. pants — Kopienas ārējā tranzīta režīms — Regula (EEK) Nr. 2454/93 — 365., 366. un 859. pants — Muitas parāda rašanās — Izņemšana vai neizņemšana no muitas uzraudzības — Pienākuma neizpilde — Tranzīta procedūras neizbeigšana — Preču izvešana no Eiropas Savienības muitas teritorijas

Lieta C-319/14

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā Tiesa, Nīderlande) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2014. gada 13. jūnijā un kas Tiesā reģistrēts 2014. gada 3. jūlijā, tiesvedībā

B & S Global Transit Center BV

pret

Staatssecretaris van Financiën .

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: ceturtās palātas priekšsēdētājs T. fon Danvics [*T. von Danwitz*] (referents), kas veic piektās palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši D. Švābi [*D. Šváby*], A. Ross [*A. Rosas*], E. Juhāss [*E. Juhász*] un K. Vajda [*C. Vajda*],

ģenerāladvokāts M. Špunars [*M. Szpunar*],

sekretāre M. Ferreira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2015. gada 20. maija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *B & S Global Transit Center BV* vārdā – *B. Boersma*, konsultants,

— Nīderlandes valdības vārdā – *M. Bulterman*, *M. Noort* un *C. Schillemans*, pārstāves,

— Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *A. Collabolletta*, *avvocato dello Stato*,

— Eiropas Komisijas vārdā – *L. Grønfeldt* un *H. Kranenborg*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2015. gada 16. jūlija tiesas sēdē,

* Tiesvedības valoda – holandiešu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EKK) Nr. 2913/92 par Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2006. gada 20. novembra Regulu (EK) Nr. 1791/2006 (OV L 363, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "Muitas kodekss"), 203. un 204. pantu, kā arī dažus Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EKK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Regulai Nr. 2913/92 (OV L 253, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "Īstenošanas regula"), noteikumus, proti, Īstenošanas regulas 365. un 859. pantu to Komisijas 2001. gada 4. maija Regulas (EEK) Nr. 993/2001 (OV L 141, 1. lpp.; turpmāk tekstā attiecīgi – "Īstenošanas regulas 365. pants" un "Īstenošanas regulas 859. pants") versijā, kā arī Īstenošanas regulas 366. pantu tā Komisijas 2008. gada 17. novembra Regulas (EEK) Nr. 1192/2008 (OV L 329, 1. lpp;, turpmāk tekstā – "Īstenošanas regulas 366. pants") versijā.

2 Šis lūgums radās tiesvedībā starp *B & S Global Transit Center BV* (turpmāk tekstā – "*B & S*") un *Staatssecretaris van Financiën* (finanšu valsts sekretārs) saistībā ar muitas nodokli, kas *B & S* esot jāmaksā par preču izņemšanu no muitas uzraudzības, neizbeidzot Kopienas ārējā tranzīta procedūru (turpmāk tekstā – "tranzīta procedūras"), kura attiecas uz šīm precēm.

Atbilstošās tiesību normas

Muitas kodekss

3 Muitas kodeksa 37. pantā ir noteikts:

"1. Preces, kas ievestas Kopienas muitas teritorijā, no to ievešanas brīža atrodas muitas uzraudzībā. Tās var pakļaut muitas dienestu kontrolei saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem.

2. Tām ir jāpaliek šādā uzraudzībā tik ilgi, cik vajadzīgs, lai noteiktu to statusu muitā, ja tas vajadzīgs, un, neskarot 82. panta 1. punktu, ārpuskopienas preču gadījumā – līdz to muitas statuss tiek nomainīts, tās nonāk brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā vai tās ir atkal izvestas vai iznīcinātas saskaņā ar 182. pantu."

4 Šī kodeksa 91. panta 1. punkts ir formulēts šādi:

"Ārējā tranzīta procedūra atļauj Kopienas muitas teritorijā pārvietot no viena punkta uz otru:

a) ārpuskopienas preces, neattiecinot uz tām ievedmuitas nodokļus un citus maksājumus vai tirdzniecības politikas pasākumus;

[..]."

5 Minētā kodeksa 92. pantā ir paredzēts:

"1. Ārējā tranzīta procedūra beidzas un tranzīta dokumentu turētāja pienākumi ir izpildīti, kad preces, uz kurām procedūra attiecas, un vajadzīgie dokumenti ir uzrādīti galamērķa muitas iestādē saskaņā ar attiecīgās procedūras noteikumiem.

2. Muitas dienesti izbeidz procedūru, ja tās, pamatojoties uz nosūtītāja muitas iestādē un galamērķa muitas iestādē pieejamo datu salīdzinājumu, var konstatēt, ka procedūra ir beigusies pareizi."

6 Saskaņā ar šī paša kodeksa 96. panta 1. punktu:

"Kopienas ārējā tranzīta procedūras izmantotājs ir galvenais atbildīgais. Viņš ir atbildīgs:

a) par preču neskartu nogādāšanu galamērķa muitas iestādē noliktajā termiņā, pienācīgi izpildot muitas dienestu noteiktos identifikācijas nodrošināšanas pasākumus;

b) par Kopienas tranzīta procedūras noteikumu ievērošanu."

7 Saskaņā ar Muitas kodeksa 203. pantu:

"1. Ievedmuitas parāds rodas:

— nelikumīgi izņemot no muitas uzraudzības ar ievedmuitas nodokli apliekamās preces.

2. Muitas parāds rodas brīdī, kad preces tiek izņemtas no muitas uzraudzības.

3. Parādnieki ir:

— persona, kas izņēmusi preces no muitas uzraudzības,

[..]."

8 Saskaņā ar šī kodeksa 204. panta 1. punktu:

"Ievedmuitas parāds rodas:

a) neizpildot kādu no pienākumiem, ko uzliek ievedmuitas nodoklim pakļaujamo preču pagaidu glabāšana vai tās muitas procedūras izmantošanu, kurā tās nodotas, vai,

[..]

gadījumos, kas nav minēti 203. pantā, ja vien netiek konstatēts, ka neizpildīšana nav būtiski iespaidojusi attiecīgās pagaidu glabāšanas vai muitas procedūras pareizu norisi."

9 Saskaņā ar minētā kodeksa 239. pantu:

"1. Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļus var atmaksāt vai atlaist 236., 237. un 238. pantā neminētos gadījumos:

— kurus nosaka saskaņā ar Komitejas procedūru;

— kurus radījuši apstākļi, kādos attiecīgo personu nevar saistīt ar krāpšanu vai klaju nolaidību. Gadījumus, kādos šo noteikumu piemēro, un tā piemērošanas kārtību nosaka saskaņā ar Komitejas procedūru. Atmaksāšana vai atlaišana var būt atkarīga no īpašu nosacījumu izpildes.

2. Nodokļus atmaksā vai atlaiž 1. punktā minēto iemeslu dēļ, ja attiecīgajā muitas iestādē saņemts iesniegums divpadsmit mēnešu laikā no dienas, kurā muitas nodokļu summa darīta zināma parādniekam.

Tomēr attiecīgi pamatotos izņēmuma gadījumos muitas dienesti šo termiņu var pagarināt."

Īstenošanas regula

10 Īstenošanas regulas 365. pantā bija paredzēts:

"1. Ja tranzīta deklarācijas 5. eksemplāru neatdod nosūtīšanas dalībvalsts muitas dienestiem divos mēnešos no deklarācijas pieņemšanas dienas, šīs iestādes informē principālu un lūdz viņam sniegt pierādījumu, ka procedūra ir pabeigta.

1.a Ja piemēro 2. iedaļas 7. apakšiedaļas noteikumus, bet nosūtītāja dalībvalsts muitas dienesti nav saņēmuši pienākšanas paziņojumu termiņā, kurā preces jāuzrāda galamērķa muitas iestādē, šie dienesti par to paziņo principālam un pieprasa no viņa pierādījumus, ka procedūra ir pabeigta.

2. 1. punktā minēto pierādījumu muitas dienestiem var sniegt dokumenta veidā, ko apstiprinājušas galamērķa dalībvalsts muitas iestādes, norādot preces un konstatējot, ka tās ir uzrādītas galamērķa iestādē, vai, ja piemēro 406. pantu, licencētajam sūtītājam.

3. Kopienas tranzīta procedūru uzskata par pabeigtu arī, ja principāls muitas dienestiem uzrāda muitas dokumentu, kas izdots kādā trešā valstī, vai tā kopiju vai fotokopiju, kas identificē preces, ievedot preces muitas apstiprinātai apstrādei vai izmantošanai. Kopija vai fotokopija kā apstiprināts noraksts ir jāapstiprina tai organizācijai, kura apstiprinājusi dokumenta oriģinālu, attiecīgajām trešās valsts iestādēm vai kādas dalībvalsts iestādēm."

11 Īstenošanas regulas 366. pantā ir noteikts:

"1. Pierādījumu tam, ka procedūra ir pabeigta deklarācijā paredzētajā termiņā, muitas dienestiem principāls var sniegt kā dokumentu, ko apliecinājuši galamērķa dalībvalsts muitas dienesti un kurā identificētas preces un konstatēts, ka tās ir uzrādītas galamērķa muitas iestādē vai – ja piemēro 406. pantu – atzītam saņēmējam.

2. Kopienas tranzīta procedūru uzskata par pabeigtu arī tad, ja principāls iesniedz muitas dienestiem vienu no šādiem dokumentiem:

a) muitas dokumentu, kas izdots trešā valstī, kurā ieved preces muitas apstiprinātai apstrādei vai izmantošanai;

b) dokumentu, kas izdots trešā valstī un ko minētās valsts muitas dienesti ir apzīmogojuši, un kas apliecina, ka preces uzskata par esošām brīvā apgrozībā attiecīgajā trešā valstī.

3. Dokumentus, kas minēti 2. punktā, var aizstāt ar kopijām vai fotokopijām, ko par autentiskām kopijām apliecinājusi iestāde, kura apliecinājusi dokumentu oriģinālus, attiecīgo trešo valstu iestādes vai kādas dalībvalsts iestādes."

12 Īstenošanas regulas 859. panta formulējums ir šāds:

"Uzskata, ka šāda saistību nepildīšana būtiski neietekmē pagaidu glabāšanas vai muitas procedūras pareizu norisi [Muitas] Kodeksa 204. panta 1. punkta izpratnē, ar noteikumu, ka:

— saistību nepildīšanas mērķis nav bijis nelikumīgi izvairīties no muitas uzraudzības pār precēm,

— šāda pienākumu nepildīšana nav saistīta ar attiecīgās personas acīmredzamu nolaidību;

— turpmāk tiek veiktas visas vajadzīgās formalitātes, lai noregulētu šādu preču stāvokli;

[..]

6) attiecībā uz precēm pagaidu glabāšanā vai precēm, kas nodotas muitas procedūrai – šo preču aizvešana no Kopienas muitas teritorijas vai ievešana I kontroles tipa brīvajā zonā 799. panta nozīmē vai brīvajā noliktavā bez nepieciešamo formalitāšu nokārtošanas;

[..]"

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

13 2006. gada 3. jūlijā, 2007. gada 13. augustā un 2007. gada 18. decembrī *B & S*, loģistikas pakalpojumu sniedzēja, kā principāls iesniedza elektroniskas deklarācijas par tranzīta procedūras piemērošanu pārtikas produktiem. Šajās deklarācijās kā nosūtītāja muitas iestāde katru reizi bija norādīta Mūrdeika [*Moerdijk*] (Nīderlande) un kā galamērķa muitas iestādes attiecīgi bija norādītas Brēmerhāfene (Vācija), Antverpene (Beļģija) un atkārtoti – Brēmerhāfene.

14 2006. gada 4. augustā, 2007. gada 26. septembrī un 2008. gada 24. janvārī nosūtītāja muitas iestāde *B & S* norādīja, ka tā nav saņēmusi ne vajadzīgo atpakaļnosūtāmo deklarācijas eksemplāru, ne arī elektroniskās informācijas atgriešanas kopiju. Sekojot šī muitas dienesta pieprasījumam iesniegt pierādījumus, ka šī procedūra ir korekti pabeigta, *B & S* iesniedza vairākas kravaszīmes, sauktas "bills of lading".

15 Atbildē uz meklēšanas pieteikumiem, ko izdevis Nīderlandes nodokļu iestādes nodokļu dienesta inspektors (*Inspecteur van de Belastingdienst*, turpmāk tekstā – "inspektors"), galamērķa muitas iestādes norādīja, ka tām nav tikušas uzrādītas nedz preces, nedz to tranzīta pavaddokumenti. Šajos apstākļos un uzskatot, ka *B & S* iesniegtās pavadzīmes neatbilda Īstenošanas regulas 365. un 366. pantam un tādēļ tranzīta procedūru nevarēja uzskatīt par pabeigtu, inspektors, pamatojoties uz Muitas kodeksa 203. pantu, attiecīgi 2007. gada 24. maijā, 2008. gada 1. jūnijā un 2008. gada 4. novembrī izdeva *B & S* domātu paziņojumu par nodokļa maksājumu, jo tā attiecīgās preces bija izņēmusi no muitas uzraudzības.

16 *B & S* par šiem diviem paziņojumiem par nodokļa maksājumu iesniedza sūdzību, kā arī saistībā ar trešo paziņojumu – pieprasījumu par atmaksu. Šajā ziņā *B & S* iesniedza papildu dokumentus, it īpaši apstiprinājumus par attiecīgo preču saņemšanu, ko bija izdevuši saņēmēji, proti, Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) bruņotie spēki Abidžanā (Kotdivuāra), Ziemeļatlantijas līguma organizācijas (NATO) bruņotie spēki Kabulā (Afganistāna) un ANO bruņotie spēki Portoprensā (Haiti). Nebūdams apmierināts ar šiem jaunajiem dokumentiem, muitas dienests paturēja spēkā maksājuma paziņojumus.

17 *B & S* šos inspektora lēmumus pārsūdzēja *Rechtbank Haarlem* (Hārlemas tiesa). Pēdējā minētā šos lēmumus atcēla, pamatojot, ka *B & S* iesniegtie dokumenti ir pierādījums pienākuma neizpildes esamībai, faktiski nekādi neietekmējot pareizu šo procedūru darbību Muitas kodeksa 204. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē, to lasot kopsakarā ar Īstenošanas regulas 859. panta 6. punktu, jo iesniegtie dokumenti pierāda preču izvešanu no Eiropas Savienības muitas teritorijas.

18 Inspektors savukārt par šo *Rechtbank Haarlem* (Hārlemas tiesa) spriedumu pārsūdzēja *Gerechtshof te Amsterdam* (Amsterdamas Apelācijas tiesa, Nīderlande). Tā vispirms norādīja, ka inspektors pamatoti esot uzskatījis ka neviena no precēm nav tikusi uzrādīta muitas dienestā Muitas kodeksa 92. un 96. panta izpratnē. Tālāk šī tiesa konstatēja, ka neviens no *B & S* iesniegtajiem dokumentiem neatbilst Īstenošanas regulas 365. panta 3. punktā vai 366. panta 2. un 3. punktā paredzētajiem obligātajiem nosacījumiem. Visbeidzot, atsaukdamās uz spriedumu *Hamann International* (C-337/01, EU:C:2004:90), *Gerechtshof te Amsterdam* (Amsterdamas Apelācijas tiesa) nosprieda, ka, lai gan bija preču izvešana no Savienības muitas teritorijas, tranzīta procedūras neizbeigšana esot bijusi pamatā šo preču izņemšanai no muitas uzraudzības un esot bijusi muitas parāda rašanās pamats saskaņā ar Muitas kodeksa 203. pantu.

19 *B & S* šo spriedumu pārsūdzēja kasācijas kārtībā iesniedzējtiesā – *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā Tiesa). Šī tiesa uzskata, ka ir pamatoti, ka *Gerechtshof te Amsterdam* (Amsterdamas Apelācijas tiesa) izlēma, ka aplūkotās tranzīta procedūras nav tikušas izbeigtas Muitas kodeksa 92. panta izpratnē un nevarot tikt uzskatītas par izbeigtām Īstenošanas regulas 365. panta 3. punkta vai 366. panta 2. un 3. punkta izpratnē. Katrā ziņā šī tiesa uzskata, ka spriedumu *X* (C-480/12, EU:C:2014:329) varētu saprast tādējādi, ka muitas parāda rašanās saskaņā ar Muitas kodeksa 203. pantu ir izslēgta, ja ir pierādīts, ka preces nav laistas Savienības ekonomiskajā apritē bez to muitošanas.

20 Pieņemdama, ka pienākuma regulāri izbeigt tranzīta procedūru neizpilde nav preces izņemšana no muitas uzraudzības, iesniedzējtiesa vaicā, vai šādu pienākuma neizpildi var uzskatīt par tādu, kurai nav reālas ietekmes uz pareizu šīs procedūras darbību Muitas kodeksa 204. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē, to lasot kopsakarā ar Īstenošanas regulas 859. panta trešo ievilkumu un 6. punktu.

21 Šādos apstākļos *Hoge Raad der Nederlanden* (Augstākā Tiesa, Nīderlande) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai Muitas kodeksa 203. un 204. pants kopsakarā ar Īstenošanas regulas 859. pantu (it īpaši 6. punktu) ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja [tranzīta] procedūra nav tikusi pabeigta, tomēr iesniegtie dokumenti ļauj pierādīt, ka preces ir izvestas no Eiropas Savienības muitas teritorijas, tas, ka šī procedūra nav tikusi pabeigta, nerada muitas parādu izņemšanas no muitas uzraudzības dēļ Muitas kodeksa 203. panta izpratnē, bet gan principā rada muitas parādu, pamatojoties uz šī kodeksa 204. pantu?

2) Vai Īstenošanas regulas 859. panta 6. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šī tiesību norma attiecas tikai uz tādu pienākumu (vai viena no tiem) neizpildi, kas ir saistīti ar preču (atkārtotu) izvešanu un aprakstīti Muitas kodeksa 182. un 183. pantā? Vai teikuma daļa "nenokārtojot vajadzīgās formalitātes" ir jāinterpretē tādējādi, ka "vajadzīgās formalitātes" ietver arī formalitātes, kas izpildāmas pirms (atkārtotas) izvešanas, lai pabeigtu muitas procedūru, saskaņā ar kuru ir nodotas preces?

3) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša, vai Īstenošanas regulas 859. panta trešais ievilkums ir jāinterpretē tādējādi, ka otrajā jautājumā norādīto formalitāšu neizpilde tādā gadījumā kā izskatāmajā lietā – kad dokumenti pierāda, ka preces ir izvestas ārpus Savienības muitas teritorijas pēc pārvadājuma Savienībā, – neliedz uzskatīt, ka nosacījums "vēlāk tiek nokārtotas visas formalitātes, kas vajadzīgas preču stāvokļa labošanai" ir izpildīts?"

Par prejudiciāliem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

22 Uzdodama savu pirmo jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Muitas kodeksa 203. un 204. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka pienākuma uzrādīt preci, uz kuru attiecas tranzīta režīms, galamērķa muitas iestādē neizpilde principā ir pamats tam, lai rastos muitas parāds, pamatojoties uz šī kodeksa 204. pantu nevis, tā 203. pantu, ja attiecīgā prece ir izvesta no Savienības muitas teritorijas un ja procedūras izmantotājs nav spējīgs iesniegt dokumentus, kas atbilst Īstenošanas regulas 365. panta 3. punktam vai 366. panta 2. un 3. punktam.

23 Vispirms jānorāda, ka no iesniedzējtiesai iesniegtās informācijas izriet, pirmkārt, ka pamatlietā aplūkotās preces nebija uzrādītas attiecīgajās galamērķa muitas iestādēs un, otrkārt, ka šī sprieduma 14. un 16. punktā minētie dokumenti, ko *B & S* iesniedza inspektoram, liecina par to, ka šīs preces tik

tiešām bija izvestas no Savienības muitas teritorijas. Katrā ziņā šī iesniedzējtiesa uzskata, ka šie dokumenti neatbilst Īstenošanas regulas 365. panta 3. punktā vai 366. panta 2. un 3. punktā paredzētajām prasībām par pierādījumiem.

24 No šiem apstākļiem minētā tiesa secina, ka pamatlietā aplūkotie tranzīta režīmi nav tikuši izbeigti saskaņā ar Muitas kodeksa 92. panta 1. punktu un arī nevar tikt uzskatīti par izbeigtiem Īstenošanas regulas 365. panta 3. punkta vai 366. panta 2. un 3. punkta izpratnē. Neviens no lietas dalībniekiem tiesvedībā Tiesā šos secinājumus neapšaubīja.

25 Runājot par Muitas kodeksa 203. un 204. panta attiecīgajām piemērošanas jomām, ir jāatgādina, ka tās ir atšķirīgas. Proti, pirmais minētais pants attiecas uz rīcību, kuras rezultātā preces tiek izņemtas no muitas uzraudzības, savukārt otrā minētā panta priekšmets ir pienākumu neizpilde un tādu nosacījumu saistībā ar noteiktām muitas procedūrām neizpilde, kuri neietekmē muitas uzraudzību (spriedums *DSV Road*, C-187/14, EU:C:2015:421, 22. punkts).

26 No Muitas kodeksa 204. panta formulējuma izriet, ka šī tiesību norma ir piemērojama vienīgi gadījumos, kuri neizriet no šī kodeksa 203. panta (spriedums *DSV Road*, C-187/14, EU:C:2015:421, 23. punkts).

27 No minētā izriet, ka, lai noteiktu, pamatojoties uz kuru no šiem abiem pantiem ir radies ievedmuitas parāds, vispirms ir jānoskaidro, vai konkrētie fakti ir uzskatāmi par izņemšanu no muitas uzraudzības saskaņā ar Muitas kodeksa 203. panta 1. punktu. Vienīgi tad, ja atbilde uz šo jautājumu ir noraidoša, var tikt piemērots Muitas kodeksa 204. pants (spriedums *DSV Road*, C-187/14, EU:C:2015:421, 24. punkts).

28 It īpaši attiecībā uz Muitas kodeksa 203. panta 1. punktā ietverto izņemšanas no muitas uzraudzības jēdzienu ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru šis jēdziens ir jāsaprot tā, ka tas ietver jebkādu darbību un bezdarbību, kuras rezultātā kaut uz īsu brīdi kompetentajām muitas iestādēm ir liegta piekļuve muitas uzraudzībai pakļautajām precēm un traucēta Muitas kodeksa 37. panta 1. punktā paredzētās kontroles veikšana (spriedums *DSV Road*, C-187/14, EU:C:2015:421, 25. punkts).

29 Lai pastāvētu izņemšana no muitas uzraudzības, pietiek ar to, ka prece ir tikusi objektīvi izņemta no minētajām pārbaudēm, neatkarīgi no tā, ka tas faktiski būtu bijis jāveic kompetentajai iestādei (spriedums *SEK Zollagentur*, C-75/13, EU:C:2014:1759, 32. punkts).

30 Ņemot vērā šī sprieduma 25.–29. punktā minēto judikatūru, jākonstatē, ka tāda kā pamatlietā minētā un šī sprieduma 23. un 24. punktā aprakstītā situācija ietilpst nevis Muitas kodeksa 204. panta, bet 203. panta piemērošanas jomā.

31 Kā to savu secinājumu 25. un 26. punktā ir norādījis ģenerāladvokāts – Muitas kodeksa 96. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētajam tranzīta procedūras izmantotāja pienākumam preces uzrādīt galamērķa muitas iestādē ir būtiska nozīme, lai šādā procedūrā darbotos muitas uzraudzība, jo saskaņā ar minētā kodeksa 92. panta 2. punktu šī uzrādīšana ļauj muitas iestādēm, pamatojoties uz nosūtītāja muitas iestādē un galamērķa muitas iestādē pieejamo datu salīdzinājumu, konstatēt, ka procedūra ir beigusies pareizi.

32 Tādējādi tādā kā pamatlietā aplūkojamajā situācijā pienākuma uzrādīt preci galamērķa muitas iestādē, pirms tā atstāj Savienības muitas teritoriju, neizpildes rezultātā kompetentajām iestādēm ir liegts veikt vienu no Muitas kodeksa 37. panta 1. punktā minētajām muitas kontrolēm, proti, to, kura ir paredzēta šī kodeksa 92. panta 2. punktā un kurai ir izšķiroša nozīme tranzīta procedūras funkcionēšanā, jo tā ļauj šīm iestādēm pārliecināties, vai tranzīta procedūra ir beigusies pareizi. Šāda pienākuma neizpilde ir izņemšana no muitas uzraudzības Muitas kodeksa 203. panta izpratnē, jo nav arī izpildītas Īstenošanas regulas 365. panta 3. punkta vai 366. panta 2. un 3. punkta prasības, kas ļauj uzskatīt, ka šāda procedūra ir izbeigta, neatkarīgi no tā, ka prece galamērķa muitas iestādē nav uzrādīta.

33 Ciktāl Eiropas Komisija norāda, ka izņemšanas no muitas uzraudzības esamība šajā gadījumā ir izslēgta, jo pamatlietā aplūkotās preces muitas iestāžu uzraudzībā atradās līdz brīdim, kad tās atstāja Savienības muitas teritoriju, ir jākonstatē, ka, neizpildīdama no Muitas kodeksa 96. panta 1. punkta a) apakšpunkta izrietošo pienākumu šīs preces uzrādīt attiecīgajās galamērķa muitas iestādēs pirms to izvešanas no Savienības muitas teritorijas, *B & S* minētās preces izņēma no muitas uzraudzības jau, pirms tās no šīs teritorijas tika izvestas.

34 Turklāt tikai tas, ka pamatlietā minētās preces ir izvestas no Savienības muitas teritorijas, nav pretrunā faktam, ka pienākuma šīs preces uzrādīt attiecīgajās galamērķa muitas iestādēs neizpildi var kvalificēt kā "izņemšanu no muitas uzraudzības", kas ir muitas parāda rašanās pamats saskaņā ar Muitas kodeksa 203. pantu. Tiesa jau šādu izņemšanu ir secinājusi, lai gan preces nelikumīgi nav laistas Savienības ekonomiskajā apritē.

35 Tādējādi spriedumā *Hamann International* (C-337/01, EU:C:2004:90) Tiesa, kā tas izriet it īpaši no šī sprieduma 21.–24., 32. un 36. punkta, ņemot vērā šīs lietas apstākļus, nosprieda, ka pienākuma pakļaut preci tranzīta procedūrai neizpilde ir uzskatāma par izņemšanu no muitas uzraudzības Muitas kodeksa 203. panta izpratnē, pat ja attiecīgā prece ir izvesta no Savienības teritorijas. Spriedumā *SEK Zollagentur* (C-75/13, EU:C:2014:1759) Tiesa – kā tas izriet it īpaši no 18. un 33. punkta – uzskatīja, ka preču tranzīta dokumenta pagaidu aizturēšana, kas tajā minēta, ir jākvalificē kā šo preču izņemšana no muitas uzraudzības šī panta izpratnē, pat ja attiecīgās preces Savienības ekonomiskajā apritē ir iekļautas pareizi, tās laižot brīvā apgrozībā.

36 Jāatgādina arī, ka ievedmuitas nodokļa ekonomiskais raksturs nav pretrunā tam, ka situācijā, kurā preces ir izvestas no Savienības muitas teritorijas, rodas muitas parāds, pamatojoties uz Muitas kodeksa 203. panta 1. punktu, jo šī kodeksa 239. pantā noteiktos apstākļos ir paredzēta likumīgi samaksāta nodokļa atmaksa vai atlaišana (šajā ziņā skat. spriedumu *Hamann International*, C-337/01, EU:C:2004:90, 34. punkts).

37 Visbeidzot šī sprieduma 30. punktā minēto secinājumu neapšauba arī iesniedzējtiesas minētais un *B & S* izvirzītais arguments, saskaņā ar kuru no sprieduma *X* (C-480/12, EU:C:2014:329) izriet, ka pienākuma uzrādīt pamatlietā aplūkotās preces attiecīgajām galamērķa muitas iestādēm neizpilde nav muitas parāda rašanās pamats saskaņā ar Muitas kodeksa 203. pantu, ciktāl šo preču izvešana no Savienības muitas teritorijas novērš risku, kas saistīts ar minēto preču nelikumīgu iekļaušanu Savienības ekonomiskajā apritē.

38 No šī sprieduma 37. punkta, kā arī no faktu lietā, saistībā ar kuru šis spriedums ir taisīts, izklāsta izriet, ka tas attiecās uz gadījumu, kurā preces galamērķa muitas iestādei tika uzrādītas – lai arī novēloti. Pamatlietā aplūkotās preces savukārt attiecīgajām galamērķa muitas iestādēm tika neuzrādītas, ļaujot iestādēm pārliecināties par to, ka tranzīta procedūra ir beigusies pareizi.

39 Kā to savu secinājumu 30. un 31. punktā ir norādījis ģenerāladvokāts, ņemot vērā šī sprieduma 35. punktā minēto judikatūru, no sprieduma *X* (C-480/12, EU:C:2014:329) nevar izsecināt, ka tajā ir atsauce uz vispārīgu noteikumu, saskaņā ar kuru pietiek vien ar pierādījumu par preču nelikumīgas iekļaušanas Savienības ekonomiskajā apritē neesamību, lai izslēgtu izņemšanu no muitas uzraudzības vai muitas parāda rašanos saskaņā ar Muitas kodeksa 203. pantu.

40 Ņemot vērā visus iepriekšminētos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Muitas kodeksa 203. un 204. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka pienākuma uzrādīt preci, uz kuru attiecas tranzīta režīms, galamērķa muitas iestādē neizpilde principā ir pamats tam, lai rastos muitas parāds, pamatojoties uz šī kodeksa 203. pantu, nevis minētā kodeksa 204. pantu, ja attiecīgā prece ir izvesta no Savienības muitas teritorijas un ja procedūras izmantotājs nav spējīgs iesniegt dokumentus, kas atbilst Īstenošanas regulas 365. panta 3. punktam vai 366. panta 2. un 3. punktam.

Par otro un trešo jautājumu

41 Jāsecina, ka Īstenošanas regulas 859. pantu, uz ko attiecas otrais un trešais jautājums, nepiemēro Muitas kodeksa 203. pantā minētajās situācijās. Ņemot vērā atbildi uz pirmo jautājumu, atbilde uz otro un trešo jautājumu nav jāsniedz.

Par tiesāšanās izdevumiem

42 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EKK) Nr. 2913/92 par Muitas kodeksa izveidi, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2006. gada 20. novembra Regulu (EK) Nr. 1791/2006, 203. un 204. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka pienākuma uzrādīt preci, uz kuru attiecas Kopienas ārējā tranzīta režīms, galamērķa muitas iestādē neizpilde ir pamats tam, lai rastos muitas parāds, pamatojoties nevis uz Regulas Nr. 2913/92, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 1791/2006, 204. pantu, bet uz Regulas (EK) Nr. 2913/92, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 1791/2006, 203. pantu, ja attiecīgā prece ir izvesta no Eiropas Savienības muitas teritorijas un ja procedūras izmantotājs nav spējīgs iesniegt dokumentus, kas atbilst Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Regulai Nr. 2913/92, tās versijā, kas izriet no Komisijas 2001. gada 4. maija Regulas (EEK) Nr. 993/2001, 365. panta 3. punktam vai Regulas Nr. 2454/93, versijā, kas izriet no Komisijas 2008. gada 17. novembra Regulas (EEK) Nr. 1192/2008, 366. panta 2. un 3. punktam.

[Paraksti]